

LEES HET MAGAZINE ALS PDF

WETENSCHAP - 19 JULI 2013

Radix heeft 'pratende' plant

Natuur & milieu

Nieuws

Cultuur

In Radix hangt een kunstwerk dat laat zien wat er omgaat in het gemoed van een plant. Het kunstwerk heet In Vena Verbum en is ontworpen door de Eindhovense kunstenaar Tiddo Bakker en won vorig jaar de DA4GA-award.

invenverbum1.jpg

Foto: **Guy Ackermans**

Tweeten

In de hoek van de entreehal vna Radix hangt een constructie aan het plafond. Een soort kooi van metaal in kunststof. De kooi zelf is een bolvormig gebogen metalen slang die wordt aangedreven door een motor. Aan de stang zitten beweegbare doorzichtige plastic flapjes die als een soort vleugeltjes het binnenste van de bol kunnen afschermen. In het hart van de bol staat een plant.

Innerlijk

De plant wordt beschonen met rode leds. Sensoren boven de plant meten de fluorescentie van het chlorofyl in de plant. 'En daarmee dus de fotosynthetische activiteit van de plant', legt Henk Jalink uit. 'De bedoeling is dat de bol langzamer draait als de plant stress krijgt. Daarmee wordt in feite het innerlijk van de plant zichtbaar gemaakt. De plant laat zien wat er in hem omgaat, hoe hij reageert op de omgeving, op het licht, op water op voeding. Communicatie dus.

DA4GA

Het kunstwerk heet In Vena Verbum en is ontworpen door de Eindhovense kunstenaar Tiddo Bakker. Jalink en collega Rob van der Schoor (PRI) ontwikkelden de (meet)techniek. Het kunstwerk won vorig jaar de DA4GA-award (Designers & Artists 4 Genomics Award) van het Netherlands Genomics Initiative. Het werk heeft een half jaar in Naturalis gehangen en is het komende halve jaar in Radix te zien. De prijsvraag is ingesteld om kunst en biowetenschappen samen te brengen.

Flapjes

De reactie op de omgeving doet het kunstwerk minder snel draaien. Maar er gebeurt meer. De stress beweegt ook de flapjes. Die gaan dwars staan en sluiten de plant daarmee symbolisch af van de buitenwereld. Als een soort beschermende bladeren. De plant keert in zichzelf. Angstig voor de dreiging uit de boze buitenwereld. Bakker wil ermee laten zien dat planten veel meer zijn dan statische objecten.

Dans

Bakker verwoordt het concept poëtisch als volgt. 'Wij stralen als we blij zijn. Maar als we uit onze 'comfort zone' worden geduwd, dan bouwen we een muur om ons heen waar we ons achter kunnen verschuilen. Dat is de interactie, die ik heb verbeeld als een dans: in constante beweging, gladjes of vermoeid, helder open of teruggetrokken. Een dans waarvoor de plant de choreografie ontwerpt.'

Re:ageer

Reactie

Naam*